

अस्तनवत् (von अस्तन) adj. eine Zukunft habend PAÑĀT. Br. 11,5, 15. 12,13,10.

अस्तनिक in अ० adj. = अस्तन nicht für den folgenden Tag Etwas habend M. 4,7.

अस्त्य adj. = अस्तन P. 4,2,105.

अस्त्या f. Vortag der Sotja-Feier AIT. Br. 2,3. स्वर्गस्य लोकस्य Vorfest der Soma-Feier, die zum Himmel hilft, 6,34. 7,1. ङा. Br. 3,5,2,13. 7,2,7. 5,1,2,16. LĪṬJ. 1,4,13,25.

अस्तोत्रिय m. der Stotrija des folgenden Tages AIT. Br. 6,17. ङा. Br. 28,17. ङा. 12,2,1. 6. 9,8.

अस्तान zu schliessen aus शौवस्तान.

आ (श्रि), अयति DĀTUP. 23,41 (गतिवृद्धौ): शिश्रिय and प्रुशाव P. 6, 1,30. शिश्रियतुम् and प्रुश्रुवतुम् Schol. Vop. 8,142. aor. अश्रत् (अश्रताम्, अश्रन्), अश्रयात् and अश्रियत् P. 3,1,49. 58. 7,2,5. 4,18. Vop. 8,38. 47. 86. 125. 141. अश्रिता (vgl. KĀR. 1 aus SIDDH. K. zu P. 7,2,10) 60. प्रुयात् 142. अश्रितुम्; partic. प्रून s. bes. anschwellen: प्रजापतिरह्यश्रयत् TS. 5,3,22,1 and öfters. infn. von Todten (vgl. शत्र) ङा. Br. 10,6,5, 6. 11,8,2,5. 13,4,2,6. रूदतो ऽशिश्रियच्चतुरास्यं कृतोस्तवाश्रयात् BHĀṬṬ. 6,19. गृध्रस्येकाश्रयात् पतौ कृतौ 31. शिश्रियुः, प्रुश्रुवुः 14,79. अश्रतां कुली नठरं चाप्यशिश्रियत् 15,30.

— caus. aor. अश्रश्रवत् and अश्रश्रयत् P. 6,1,31. Vop. 8,142. 18,1.

— desid. vom caus. प्रुशावयिषति and शिश्राययिषति P. 6,1,31. Vop. 8,142. 19,1.

— intens. शोश्रयते and शोश्रयते P. 6,1,30. Vop. 8,142. 20,1. 4. heftig anschwellen: शोश्रयमानारूपैरिदनेत्र BHĀṬṬ. 3,30.

— उद्, partic. उच्छून aufgeschwollen: प्रबलरूदितोच्छूननेत्र MBh. 82. Spr. (II) 8852. °गल KATHĀS. 63,185. श्वेश्विरप्रविष्टाम्बुसंसेकोच्छून-विप्रहः RĀĠA-TAR. 5,271. स्वर्ग्यामटिकाविलुपठनवृथोच्छूनैः किमेभिर्भुञ्जैः SĀH. D. 3,2 = 214,3. उच्छूनभावं गतुम् als Umschreibung von अश्रितुम् ङा. zu BRU. ĀR. UP. S. 56. angeschwollen so v. a. an Umfang gewonnen habend, verstärkt SARVADARĠANAS. 95,1.

— प्र, partic. °प्रून aufgeschwollen Suçr. 1,120,10.

— वि anschwellen: विश्रयत् partic. RV. 7,50,1.

— सम्, partic. संप्रून aufgeschwollen, aufgedunsen: मांसोपभोग° BHĀṬṬ. 9,16. — Vgl. संश्रयिन्.

आकर्षा (1. अन् + कर्षा) m. Hundeohr KĀç. zu P. 6,3,137.

आकुन्द (1. अन् + कुन्द) ebend.

आगणिक adj. (f. ई) = अगणिक P. 4,4,11. 8,3,8, VĀrt. 2. Vop. 7,4,18.

आय (1. अन् + अय) n. Hunderuthe KATHĀS. 114,116; vgl. 123.

आत्र, आत्रित् = गतिकर्मन् NAIGH. 2,14.

आत्रं (von अद् — स्वद्) 1) adj. schmackhaft, angenehm zu geniessen: der Soma RV. 10,46,7. आत्राः पीता भवत घृणमार्षः VS. 4,12. 6,34. 5, 31. Nach den Comm. = निप्र oder मित्र. — 2) n. eine schmackhafte Speise (Trank), ein guter Bissen: आत्रमर्का अन्नपत RV. 8,52,5. स्या जगद्यच्छात्रमग्निरकपोत् machte zu einem Bissen, liess sich schmecken 10,88,4. आत्रेण यत्पित्रोर्मुच्यते पर्या त्वा पूर्वमनघृणार्परं पुनः so v. a. das mit einer Lockspeise (z. B. mit einem Spaha) von den Reibhölzern ab-

genommene Feuer kann man hin und her tragen 1,31,4. Nach NAIGH. 2,10 so v. a. धन; adv. so v. a. तिप्रम् 4,2. NĀ. 5,3. Vgl. im Zend qâçtra d. i. hvâçtra.

आत्रभोज् adj. schmackhaft, zuträglich zu essen: वयस् RV. 8,4,9.

आत्र्य (von आत्र) adj. schmackhaft: मधोर्मघु आत्र्यं सोममाशिरम् RV. 10,49,10. त्वो गिरः आत्र्या आ क्लयति dich werfen die Lieder, die schmackhaften (Tränke) herbei 160,1.

आद् (1. अन् + अद्) m. = अपाक BHĀG. P. 3,33,6. 6,13,8.

आद्दृष्टा (1. अन् + दृ°) f. KĀç. zu P. 6,3,137. — Vgl. अद्दृष्टा.

आद्दृष्टि m. patron. P. 7,3,8, Schol.

आद्दत्त (1. अन् + दत्त) m. Hundezahn KĀç. zu P. 6,3,137.

आन 1) m. = 1. अन् Hund H. 1279. ÇABDAR. im ÇKDr. Spr. (II) 226. 1400. 1613. 4381, v. l. 4427, v. l. 6501. 6597. VĀDDHA-KĀN. 17,11. VĀGNAŚĀKĪ 5. 19. Verz. d. Oxf. H. 60, a, 12. N. 1. 170, b, 32. — 2) f. ई = मुनी Hündin ÇABDAR. im ÇKDr.

आनचिह्निका f. = मुनकचिह्नी RĀĠAN. im ÇKDr.

आनत् partic. zu einer nicht mehr vorhandenen Wurzel (etwa अम् nach SĀJ. so v. a. आनत oder शानत, womit der Sinn wirklich getroffen zu sein scheint; etwa ruhig, friedlich: अग्नि आनत् मृशते नान्यै मुदे RV. 1,145,4. अथा गाव उपमाति कनाया अन् आनत्स्य कस्य चित्परोयुः 10,61,21.

आपद् (1. अन् + पद्) KĀç. zu P. 6,3,137. 1) m. n. (dieses den Lexicographen unbekannt) ein reisendes Thier AK. 3,4,26, 198. TRĪK. 2,5,3. 4 (= व्याघ्र Tiger, auch nach ÇABDAR. im ÇKDr.). H. 1216. HALĪJ. 2,78.

(प्रुवा° zu sprechen) RV. 10,16,6. AV. 11,10,8 (vielleicht आपदा oder अपदा zu lösen). शार्ङ्गलस्येष्टाः ङा. Br. 5,3,2,10. 14,2,2,16. 4,2,29. KAUC. 95. MBh. 3,2651. HARIV. 9632. R. 2,42,20. 97,30. 5,15,56. Suçr. 1,110,4.

RAGH. 17,47. ङा. 23,11. Spr. (II) 5160. सरमासुताः BHĀG. P. 6,6,26.

BRĀHMA-P. in LA. (III) 52,17. PAÑĀT. 54,24. 63,14. 16. 20. आपदानि

KĀND. UP. 7,2,1. MBh. 12,459. 14,2542. Spr. (II) 1914. R. 2,63,20.

64,13. 97,10. n. sg. collect. AV. 11,9,10. MĀRK. P. 48,30. — 2) pl. N.

pr. eines Volkes MĀRK. P. 57,50 (स्वापद् gedr.). — 3) adj. = शौवापद्

P. 7,3,9. Vop. 7,4,18. — Vgl. अपद्.

आपाकक adj. von अपाक गाया कुलालादि zu P. 4,3,118.

आपुच्छ n. = अपुच्छ KĀç. zu P. 6,3,137.

आफल्क m. patron. von आफल्क Schol. zu P. 4,1,114. 2,4,58. आफल्कचैत्रकाः zu 6,2,34.

आफल्क m. desgl. = अक्रूर BHĀG. P. 11,12,10.

आभस्त्र adj. von आभस्त्रि P. 7,3,8, VĀrt. 3, Schol.

आभस्त्रि m. patron. P. 7,3,8, Schol.

आपृथिक adj. von अपृथ P. 7,3,8, VĀrt. 2, Schol.

आवराट् (1. अन् + व°) m. KĀç. zu P. 6,3,137.

आवराटिका f. die Feindschaft zwischen Hund (अन्) und Eber (वराट्) P. 4,2,104, VĀrt. 28, Schol.; vgl. P. 4,3,125.

आर्विण्य (1. अन् + 4. विण्य) VS. PAÑĀT. 3,96. P. 6,3,116. m. Stochel-

schwein (nom. °विद्) AK. 2,5,7. H. 1296. HALĪJ. 2,78. VS. 23,56. 24,

33. AV. 5,13,10. KAUC. 29. ĀPAST. 1,17,37 (vgl. Note). M. 5,18. 12,65.

MBh. 1,5758. 7,1932. 5403. 7235. 8,3866. 13,5761. Suçr. 1,74,13. 203,

1. 2,495,21. VĀGNA. 6,48. VARĀH. DĀH. S. 48,16. 88,3. MĀRK. P. 8,116.